

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 19. Richardus I. Rex Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

§. XIX.

Sæcul. XII.
A.C. 1189.*Richardus I. Rex Angliæ.*

Richardus Comes Pictaviensis Henrici
filius tunc natus maximus patri in
toto Regno successit, ac annis decem
sceptrum tenuit. Comperto, parentem
fatis functum, Rotomagum contendit,
ut Dux Normanniæ salutaretur, atque i-
sta solemnia die Jovis, in Festo S. Mar-
garitæ, vigesima Julii, anno millesimo
centesimo octogesimo nono, in Ecclesia
Dominæ Nostræ, Episcopis, Comitibus,
& illius provinciæ Baronibus præsentibus,
peracta sunt. Richardus de Altari
gladium Ducalem tulit, quo ab Archiepi-
scopo Gualterio præcinctus, etiam Ve-
xillum de ejus manu accepit.

Rog. p. 656.

Rad. Duc.

p. 646.

Jo. Brompt.

p. 1155.

Tum Dux Normanniæ, die Domini-
ca ante Assumptionem, decima tertia
Augusti, in Angliam delatus, cum Eccle-
sia Archiepiscopalis Eboracensis ab obi-
tu Rogerii jam annos octo vacasset, eam
Godefrido fratri suo, ex patris sui pelli-
ce nato, contulit, qui Episcopus Lincol-
niensis electus sed non ordinatus fuerat.
Electus est vero a Canonicis Eboracen-
sibus, Bartholomæo Huberti Gualterii,
ejusdem Ecclesiæ Decani Mandatario,
frustra reclamante, qui tam ante quam
post electionem peractam ad Papam ap-
pellavit, quod illi, quibus prima suffra-

Rog. p. 655.

Sup. lib.

LXXIII.

p. 34.

Q 2

gia

Sæcul. XII
A. C. 1189.

gia competebant, scilicet Episcopus Dunelmensis & Decanus Eboracensis abessent. Et Canonici quidem a proposito non dimovebantur, sed Richardus Dux præcepit, ut omnia in illo statu relinquerentur, in quo, cum pater suus moreretur, fuissent, nempe spiritualia Decanus & temporalia Ducis præfecti administrarent.

Richardus Dux, nam priusquam unctionem Regiam accepisset, hoc nomine ab omnibus appellabatur, deinde Londinum venit, ubi Episcopis & Regni Principibus præsentibus, solemni ritu, in Ecclesia Westmonasteriensi, die Dominica, tertia Septembris, a Balduino Archiepiscopo Cantuariensi, Archiepiscopis tribus, Gualterio Rotomagensi, Joanne Dublinensi, & Volmaro Trevirensi assistentibus, consecratus est. Trevirensis e Sede sua eiecerat Fridericus Imperator, Rudolpho ejus æmulo, ut retulimus, favens. Ceterum Volmarus eodem anno in Anglia mortem oppetiit, atque ad S. Andream Northamptonii sepultus est. Præterea cum Richardus inauguraretur, Episcopi quatuordecim & ferme omnes Abbates Prioresque adfuere. Rex ante Altare juramento se obstrinxit, quod pacem & honorem Ecclesiæ, quoad viveret, tueri vellet, deinde Justitiam populo suo administrare, no-

Sup. n. 3.
Radulf.
p. 648.

xias

xias leges & perverfas consuetudines ab-
olere, melioresque invehere. Quibus
peractis Balduinus Archiepiscopus, ut
mos est, Regem unxit, & vestibus Regiis
induto gladium ad reprimendos Eccle-
siæ hostes tradidit. Richardus coronam
suis manibus de Altari sumtam dedit Ar-
chiepiscopo, qui eandem Regio capiti
imposuit.

Sæcul. XII.
A.C. 1189.

§. XX.

Seditio in Judæos commota.

Post Missæ solemniam itum est ad convi-
vium, ubi Episcopi cum Rege sede-
bant, Principibus ministrantibus. Jus-
serat vero Rex a præcone in urbe de-
nunciari, ne illa die vel Judæi vel femi-
næ Regiam intrarent, ut veneficia devi-
taret, a quorum suspicione non aberant.
Nihilominus Rege mensæ accumbente
adsunt ad portam Judæi, dona ferentes.
Mox Christianorum aliquis Judæo co-
laphum impegit, ut ab ingressu arceret;
alii, hujus exemplo excitati, Hebræos
ferociter depellunt. Concurrunt de
populo multi, qui putantes, id Regem
jussisse, Judæis magno numero ad fores
Palatii stantibus manus injiciunt, initio
pugnis agebatur, tum saxis & fustibus.
Judæorum non nulli peremti, alii semi-
vivi jacebant. Quidam eorum, nomi-
ne Benedictus, Judæus Eboracensis, tam

Matth. Par.
p. 128.

Jo. Brompt.
p. 1159.